

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/41/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1418201338
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Harvancová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1418201338.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Harvancovej a členov senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a Mgr. Adely Unčovskej, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtňa 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtňa 48, Bratislava, proti žalovanému: U. P., X.. XX.XX.XXXX, L. S. XX, L., o zaplatenie 1 057,98 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 13.11.2018, č.k. 8Csp/68/2018-80, jednomyseľne takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti z r u š u j e a vec sa v rozsahu zrušenia v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 853,48 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 02.06.2015 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok II) a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 61,34 % (výrok III).

2. Rozhodnutie právne zdôvodnil ust. § 2 písm. a), § 2 písm. c), d) zákona č. 266/2005 Z.z., o ochrane spotrebiteľa pri službách na diaľku (ďalej len „zákon č. 266/2005 Z.z.“), § 1 ods. 2, § 2 písm. a),b)d), § 9 ods. 2 písm. f), § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ zákon č. 129/2010 Z.z.“), § 52 ods. 1, § 52 ods. 3,4, § 524 ods. 1,2, § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „Nariadenie vlády“). Vecne rozhodnutie zdôvodnil tým, že zmluva uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu - spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., a žalovaným spĺňa všetky znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preskúmaní uzatvorenej zmluvy zistil, že neobsahuje údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Údaj o termíne konečnej splatnosti úveru je v zmluve uvedený iba ako 6/2019, z ktorého sa nedá vyvodiť, ktorý deň mesiaca jún roku 2019 je termínom konečnej splatnosti úveru. Odkázal na rozhodnutie Krajského súdu Bratislava zo dňa 29.03.2018, sp. zn. 9Co/70/2017. Nakoľko termín konečnej splatnosti bol uvedený v zmluve ako jún roku 2019, nemal za zrejmy deň konečnej splatnosti úveru. Absentovalo aj uvedenie doby trvania zmluvy, ktoré je rovnako nevyhnutnou náležitosťou, a to z dôvodu informovanosti spotrebiteľa pri uzatváraní zmluvy o jeho viazanosti zmluvou pri splnení si povinností zo zmluvy. Vzhľadom na absenciu vyššie uvedených náležitostí súd prvej inštancie posúdil poskytnutý úver ako bezúročný a bez poplatkov. Keďže v konaní bolo preukázané (nebolo to ani sporné), že pôvodný žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1 000 eur, pričom žalovaný uhradil celkom sumu 146,52 eur, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi iba rozdiel medzi uvedenými sumami, t.j. sumu 853,48 eur, a to spolu s úrokmi z omeškania (keďže žalovaný sa dostal s úhradou svojho dlhu do omeškania) vo výške o 5 percentuálnych bodov vyššej ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania, t.j. vo výške 5,05 % ročne, a to v súlade so žalobnou žiadosťou odo dňa 02.06.2015 (keďže v tom čase už žalovaný vzhľadom

na list zo dňa 27.05.2015, ktorým spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. úver zosplatnila, bol v omeškani). Vo zvyšnej časti žalovanej sumy 204,50 eur (1 057,98 eur - 853,48 eur) spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne spolu s príslušenstvom, súd žalobu zamietol.

3. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 C.s.p. v spojení § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Žalobca mal v konaní čiastočný úspech, a to v rozsahu 80,67 % uplatneného nároku, úspech žalovaného bol v rozsahu 19,33 %. Po odpočítaní úspechu žalovaného od úspechu žalobcu, súd priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 61,34 %. S tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

4. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie v zamietajúcom výroku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to z dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p.. Odvolanie odôvodnil tým, že právny názor súdu prvej inštancie, že úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov, z dôvodu neuvedenia konečnej splatnosti úveru v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f) zákona č.129/2010 Z.z., je nesprávny. Citované ust. uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať aj dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V Zmluve o poskytnutí pôžičky a zmluve o spotrebiteľskom úvere evidovanej pod č. XXXXXXXX z dňa 18.06.2014 (ďalej len "úverová zmluva") je uvedené, že doba trvania zmluvy, resp. počet splátok je 60 mesiacov a termín konečnej splatnosti úveru je dohodnutý na 06/2019. Z predloženej úverovej zmluvy je preukázané dojednanie termínov splatnosti úverových splátok, a to uvedením, že prvá splátka je splatná dňa 20.07.2014 a každá nasledujúca je splatná v 20. deň v mesiaci tak, že posledná splátka a termín konečnej splatnosti úveru je deň 20.06.2019. Termín konečnej splatnosti úveru uvedený ako 06/2019 bez akýchkoľvek pochybností aj právne nevzdelanému priemernému spotrebiteľovi poskytuje relevantnú informáciu o tom, že úver bude musieť splácať do júna 2019. V spojení s dojednaním splatnosti splátok k 20. dňu v mesiaci je termín konečnej splatnosti úveru stanovený bez potreby použitia akýchkoľvek zložitých matematických operácií. Žalovaný ako spotrebiteľ mal možnosť bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy a termíny splatnosti všetkých splátok za účelom splnenia povinností vyplývajúcich mu z úverovej zmluvy. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a F. L., ktorým sú slovenské súdy viazané. Predmetný rozsudok ako case-law Súdneho dvora Európskej únie predstavuje primárny prameň európskeho práva v kategórii právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie, ktoré podľa článku 7 odsek 2 druhá veta Ústavy SR majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Vyššie uvedený rozsudok Súdneho dvora EÚ je tak právne záväzný aj pre všeobecné súdy SR. Neaplikovaním týchto základných princípov únijného práva dospel súd I.inštancie k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci. Podľa rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a F. L. by totiž členské štáty nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré smernica 2008/48/ES neupravuje. V prejudiciálnej otázke rozsudku Súdneho dvora EÚ C-42/15: Má sa článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48 vykladať tak, že údaje vyžadované týmto ustanovením (konkrétne frekvencia splátok), musí byť v zmluve individualizovaný na podmienky danej konkrétnej zmluvy (v princípe uvedením presných dátumov (deň, mesiac, rok) splatnosti jednotlivých splátok), alebo postačí, ak sú v zmluve obsiahnuté všeobecným odkazom na objektívne zistiteľné parametre, z ktorých je možné ich odvodiť (napríklad klauzulou „mesačné splátky sú splatné najneskôr do 15. dňa každého kalendárneho mesiaca“, prvá splátka je splatná do jedného mesiaca od podpisu zmluvy a každá ďalšia splátka je splatná vždy po jednom mesiaci od splatnosti predošlej splátky' alebo iným podobným spôsobom). Súdny dvor EÚ rozhodol, že cieľ vyššie uvedeného ustanovenia je splnený, ak podmienky úverovej zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Za daných okolností sa má článok 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48/ES vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Vzhľadom na uvedené mal za to, že úverová zmluva obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti a nie je možné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Na základe týchto skutočností žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobe vo zvyšku vyhovel a priznal mu nárok na plnú náhradu trov konania.

5. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

6. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov podaného odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a 378 ods. 1 C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je podané dôvodné. Predmetom odvolacieho prieskumu bol zamietajúci výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie, prisudzujúci výrok ako odvolaním nenapadnutý nadobudol právoplatnosť.

7. Podľa § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

8. Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1.

9. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 18.06.2014 uzavrela spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. so žalovaným Zmluvu o poskytnutí pôžičky č. 7139228. Na základe tejto zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 1 000 eur s tým, že žalovaný sa zaviazal pôžičku splácať v 60 mesačných splátkach po 28,73 eur, prvá splátka bola splatná dňa 20.07.2014, celková čiastka predstavovala sumu 1 675,20 eur, celkové náklady spotrebiteľa 675,20 eur, ročná úroková sadzba 25 %, RPMN 25 %, priemerná RPMN 49,67 %, termín konečnej splatnosti (mesiac/rok) 6/2019.

10. Odvolateľ dôvodnosť odvolania vyvodzoval od naplnenia odvolacieho dôvodu uvedeného v ust. § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p., že rozsudok prvoinštančného súdu v napadnutej časti spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Preskúmaním rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd zistil, že uvedený odvolací dôvod je naplnený.

11. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie v zamietajúcej časti založil na zistení, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti uvedené v ust. § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z.. Odvolací súd sa so závermi súdu prvej inštancie nestotožňuje. Ako vyplýva z doslovného znenia predmetného ustanovenia, povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru. Pričom pojem termín z jazykového hľadiska predstavuje presne určený (alebo prinajmenšom presne určiteľný) časový okamih, kedy nastane určitá skutočnosť. Pokiaľ zákon používa pojem „termín“, znamená to, že zákonodarca mal na mysli presne určený alebo určiteľný čas. Zákonnej požiadavke na uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru najlepšie zodpovedá jeho vymedzenie presným dátumom, t.j. uvedením dňa, mesiaca a roku konečnej splatnosti úveru. Akceptovateľné, je i vymedzenie konečnej splatnosti úveru určitým, presne ohraničeným časovým úsekom, napríklad 12 mesiacov alebo jeden rok odo dňa splatnosti prvej splátky a pod. Pokiaľ právny predchodca žalobcu v zmluve uviedol, že konečná splatnosť úveru nastane 6/2019, takéto vymedzenie možno považovať za dostatočne presné. Gramatický význam takto určeného času zodpovedá pojmu termín, nakoľko ide o konkrétny časový okamih, ktorý by bol určiteľný s presnosťou dostatočnou na naplnenie zmyslu zákona (v tomto prípade s presnosťou na mesiac a rok). Vymedzenie termínu splatnosti ako „6/2019“ znamená, že úver je splatný v mesiaci jún 2019. Vychádzajúc ďalej z toho, že prvá splátka úveru bola splatná dňa 20.07.2014 a každá nasledujúca je splatná v 20. deň v mesiaci, nevzniká pochybnosť, že posledná splátka a termín konečnej splatnosti úveru je stanovený na deň 20.06.2019. Vzhľadom k uvedenému termínu konečnej splatnosti úveru uvedený ako 06/2019 bez akýchkoľvek pochybností aj právne nevzdelanému priemernému spotrebiteľovi poskytuje relevantnú informáciu o tom, že úver bude musieť splácať do júna 2019. Ako nesprávne vyhodnotil odvolací súd aj závery súdu prvej inštancie vo vzťahu k absencii uvedenia doby trvania zmluvy, nakoľko záväzok splácať poskytnutý úver podľa dohodnutých zmluvných podmienok trval dlžníkovi (žalovanému) do 20.06.2019, t.j. do dňa úhrady poslednej splátky úveru; možno preto konštatovať, že zmluva bola uzavretá na dobu určitú, do 20.06.2019. Správnosť záverov súdu prvej inštancie nie je podporená ani s odkazom na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29.03.2018, sp.zn. 9Co/70/2017, nakoľko súd takýmto rozhodnutím

nie je viazaný a okrem iného v danom prípade odvolací súd posudzoval odlišnú vec ako súd prvej inštancie v tomto konaní, kedy bol termín splatnosti zmluvy vymedzený pojmom „do 6 rokov“.

12. Pretože súd prvej inštancie svoje rozhodnutie, ktorým žalobu vo zvyšku zamietol založil na nesprávnych právnych záveroch o tom, že zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je bezúročná a bez poplatkov, pri súčasnej absencii skutkového a právneho posúdenia žalobcom uplatnených nárokov podliehajúcich súdnemu prieskumu tak rozhodnutie nezodpovedá požiadavkám kladeným na riadne odôvodnenie rozhodnutia, ktoré by dalo jasné a zrozumiteľné odpovede na relevantné právne a skutkovo súvisiace otázky vo vzťahu k uplatňovanému nároku v jeho zamietnutej časti, súd prvej inštancie tým znemožnil stranám, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a nakoľko uvedený nedostatok nemožno napraviť ani v konaní pred odvolacím súdom, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> v napadnutej zamietajúcej časti (vrátane závislého výroku o trovách konania) zrušil a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> vrátil vec v tomto rozsahu na ďalšie konanie. V ňom bude súd prvej inštancie povinný riadiť sa vyššie uvedeným právnym názorom odvolacieho súdu, ktorým je v zmysle § 391 ods. 2 C.s.p. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> viazaný. V ďalšom konaní opätovne posúdi dôvodnosť nárokov žalobcu (v zamietnutej časti), t.j. v časti istiny aj príslušenstva, a opätovne vo veci rozhodne a svoje závery o skutkových zisteniach a právnom posúdení veci odôvodní spôsobom zodpovedajúcim § 220 ods. 2 C.s.p. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>>, tak, by obsahovalo dostatok dôvodov a ich uvedenie bolo zrozumiteľné.

13. V novom konaní súd prvej inštancie rozhodne o náhrade trov konania (§ 262 ods. 1, § 396 ods. 3 C.s.p.).

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).